

man kunde paalægge dem Mulct eller ikke. Jeg troer nu, at det vilde være hensigtsmæssigt at kræve Bestemmelsen anvendt i ethvert Tilfælde, naar en Valgmand udebliver uden at have oplyst lovligt Forsald, og jeg troer, at dette bedre udtrykkes ved at nævne de Tilfælde, som kunne tænkes at indtræffe, deels at han aldeles udebliver, deels at han kommer for silde til at kunne deeltage i Valget, og endelig at han undlader at deeltage i Valget, Alt uden at oplyse lovligt Forsald. Jeg troer, det vil lette Anvendelsen af Paragraph en, at man saaledes seer, at det er det Factum, at han bliver borte, men ikke det Forsæt, han kan have havt til at komme eller ikke, som er det Afgjørende. Det Forslag, der er stillet til Slutningen af denne Paragraph, skal jeg overlade til et andet Medlem, som har stillet et lignende Forslag, at omtale. — Med Hensyn til § 76 har jeg vel ikke stillet noget Forslag, men jeg skal dog tillade mig at gjøre en Bemærkning derved, fordi det maaskee er muligt, at der endnu kunde gøres Noget i den Retning. Man har her i Kjøbenhavn havt den uheldige Erfaring, at en af de valgte Landstingsmænd blev kongevalgt, hvorfor det første Valg maatte gaae tilbage, og nye Valg af Valgmænd foretages, hvilket er en meget vidtløftig og besværlig Sag for alle dem, som skulle tage Deel deri. Dette kunde afhjælpes ved, at det bestemtes, at saalænge ikke det hele Landstingsvalg er kommet i Orden for den Gang, skulle Valgmændene blive ved at vælge, og jeg puster saaledes, at der gives disse Myndighed til at vælge i en noget længere Udstrækning. Den Omstændighed, at en Landstingsmand flytter fra Kjøbenhavn til Frederiksberg, seer man nu, skjøndt Sagen ikke er afgjort endnu, efter Nøgles Anstuelse kan bevirke, at der skal foretages nye Valg, og der skal da vælges nye Valgmænd, men det er som sagt en meget vidtløftig og kostbar Sag. Jeg troer, at man uden Betænelighed kan give Valgmændene Lov til at foretage alle Valg i det Nar, hvori de ere valgte, hvilket vel ikke vilde have været tilstrækkeligt i det nysnævnte Tilfælde, men det vil dog altid være en Lettelse. Der er imidlertid endnu ikke stillet noget Forslag i saa Henseende, men jeg har dog villet tillade mig at nævne dette Punkt. — Til

§ 79 har jeg stillet et Forslag, som gaaer ud paa at afhjælpe, hvad jeg anseer for en Mangel ved den nuværende Valglov, saavel som ved det foreliggende Forslag, idet det ikke er foreskrevet, naar og hvorledes det skal bekjendtgjøres, at Landstingsvalgene skulle afholdes. Der skrives vel til de enkelte Valgmænd om at indfinde sig der og der, men da Valghandlingen er offentlig, anseer jeg det for rigtigst, at man veed, hvor og naar den skal foretages; der bør vistnok altsaa vedtages en Bestemmelse om, at der skal finde en Bekjendtgjørelse Sted i saa Henseende, og dette er Gjensand for mit Forslag under Nr. 79. — Til § 81 har jeg tilladt mig at stille et Forslag, som gaaer ud paa en anden Affattelse. Det forekommer mig nemlig, at denne Paragraph, saaledes som den er affattet, i Forbindelse med § 82 ikke rigtig betegner den historiske Gang i Valghandlingen, thi paa forskellige Punkter kommer Noget forud, der burde komme bagefter, og omvendt. Der tales saaledes f. Ex. i § 81 om en Stemmeseddel, men man veed ikke, hvorfra den kommer, og først i § 82 siges der, at den skal afleveres ved Valget, skjøndt det vistnok hører til, hvad der skal gaae forud for Valghandlingen, at Stemmesedlen udleveres. Der er endnu et Par Ord i § 81, som jeg troer, det vilde være ønskeligere at undgaae at benytte, nemlig Ordene: „Naar Valgmændenes Valgbreve ere prøvede“. Denne hele Prøvelse ved Landstingsvalgene har vistnok ikke det Mindste at betyde, thi Valgbrevene bestaae dog ikke i Andet end en simpel Attest fra Valgbestyrelsen om, at den Vedkommende er valgt til Valgmand, og de ere for Kjøbenhavns Vedkommende kun et Slags Ibenitetsbeviis for, at den, der fremstiller sig som Valgmand, virkelig er det, men dette er Noget, hvorom der paa anden Maade kan skaffes den fuldstændigste Kundskab. Der er skeet Indbetretning til Valgbestyrelsen om Valgene, saaledes at denne har liggende for sig aldeles autentiske Lister over, hvem der er valgt til Valgmænd, og hvad Indentiteten angaaer, vil Valgbestyrelsen i Almindelighed kjende samtlige Valgmænd, men i alt Fald vil man meget let ved at spørge Nogle af de Tilstedeværende, om de kjende en saadan Valgmand, kunne faae at vide, om han er den rette Mand. Grunden, hvor-